

FACTI SPECIES.

Multum Magnificus D. M. Antonius Pannelineus Senensis desiderans bona, de quibus agitur, in familia Pannelineorum perpetuo conservari, post perpetuo prohibitam alienationem, reciprocant, fideicommissum inter omnes descendentes masculos quo magis Pannelineorum fieret, adiecit testamento suo, ut si quando contigerit futuris temporibus & seculis ex descendantibus masculis, non superesse aliquos filios masculos, sed tantum filias feminas, tunc illarum una ad prelegatum veniret, quam masculis ipse ultimo loco moriens elegisset, & eo non eligente, quam rectores & sapientes in testamento memorati voluerint potiores: quod si ex ultimo masculo liberis nulli superessent iussit per adoptionem, vel ad rogationem ascripi in familia masculorum ex filiabus proprijs, vel Domini Aemilius eius filij, aut Do. Herminiae sororis, vel ex Domino Mino de Pannelineis & eo non adoptante, vel adrogante a Rectoribus & sapientibus memoratis mandauit eligi unum ex descendantibus dicti Domini Mini, vel natum ex feminis ab eo genitis, vel etiam prorsus extraneum remouere subeundi nominis Pannelineorum, deficientibus tamen omnino descendantibus ex Domino Testatore, Domino Aemilio, & Domina Herminia nominatis, atque ita deinceps fieri voluit toties quoties opus fuerit & erit contingens casus.

Modo ex descendantibus masculis dicti Domini Marci Antonij testatoris decepit in ultimo loco Dominus Aemilius eius nepos reliqua post humana, ac sororibus ex Domino Aemilio eius patre natus: nec non et amitis, hoc est Do. Marci Antonij testatoris filiabus & masculis descendantibus ab eis.

Dominus Aemilius iunior qui ultimo decepit, fecit testamentum & ad prelegatum in cuius testamento reliquum elegit filiam post humam & ubi ex se nec filia remansisset elegit dominam Portiam unam ex sororibus. Decepit, denique paulo post dicta post huma iusso tam tempore nata. Dubitari nunc de tribus contingit.

Primo, an dicta D. Portia soror dicti D. Aemili elegi potuerit ab ipso D. Aemilio, ut succedat in prelegato et fideicommissu a dicto Domino M. Antonio testatore reliquo.

Secundo admisso, quod d. D. Portia eligi minime potuerit, an ob mortem predicta Aemilia post huma dicti D. Aemili filia, expirauerit fideicommissum, adeo ut locus sit successioni ab intestato?

Tertio admisso, fideicommissum non esse extinatum, sed adhuc subesse, an Do. Rectores & sapientes venerandi Hospitalis eligere nunc possint unum ex descendantibus masculis ex filiabus dicti Domini Marci Antonij testatoris.

Iulius

M. Antonius testator

Aemilius Hippolita

Aemilia Portia

Aemilia post huma

Initium à Domino.

CONSILIVUM MCVII.

De tribus propositis egregijs dubitationibus dicam paucioribus quam per me libebit, quod tentio: cum intelligo agi causam apud judices eruditio, doctrina, & integratio, præstantissimos.

Et quod attinet ad primam dubitationem dicendum est. D. Portiam eligi non posse, ut hoc in fideicommisso & hereditate succedat. Hoc multis rationibus & argumentis demonstratur, uno præmisso; quod is heres & successor, qui voluntate & dispositione testatoris à grauato eligere, eligitur, ut succedat electus, sive vocatus diciut ab ipsomet testatore, sicut manifeste respondit Papinianus, in l. vnum ex famili. §. 1. de leg. 2. & ibidem scribunt Accursius Bart. & reliqui, & idem affirmant post alios Tiraquel, detrac. consang. §. 11. glo. 6. nu. 15. Craueta in consil. 144. num. 1. 2. & 3. & in consil. 254. col. penul. & copioso Ludouicus Molina in lib. 2. de Hispano: primogen. cap. 4. Nostro itaque in casu idem est dicere Portia non sicut à testatore vocata, quantum si dicimus Portia eligi non potest, quia testator nō mandauit, ut eligeretur. Hoc præmisso, his vtor argumentis ad demonstrandum prædictam Portiam vocatam a testatore non fuisse, sive eligi non posse.

Primo, iuriis & interpretum vera est, & si vulgata tradito & sententia, quod is, qui se vocatum & non substitutum afferit, probare id debet: cum eius aduersario dicere sat sit, de te vocatio & substitutio à testatore, facta non loquitur. Ita sanè scribunt Socin. Sen. & consil. 63. colum. 3. versi. & in primis ista conclusio libro 1. laou in consil. 29. colum. penul. in fine & in consilio 30. colum. 2. libro 3. Rubeus in consilio 28. num. 2. Gozad. in consilio 21. numero 8. Parisius in consilio 31. numero 6. libro secundo. Socin. iunior in consilio 118. numero primo, libro primo, & Craueta in consilio 25. numero 3. in fine. At qui nostro in casu, si perrimus quinque casus, quibus testator prouidere voluit, vocando posteritatem suam, ut suis in bonis succedit. Constat, nullum vnam verbum dicta Portia fecisse. Ergo dici non potest vocata, sive eligi non debet. Illa minor argumenti propositio satis patet ex verbis testatoris, qui primo in casu, his verbis. Quod si quando contigerit futuris temporibus, & scilicet ex descendantibus ex eo masculis legitimis & naturalibus non superesse aliquos filios masculos legitimis & naturales vnam seu plures. Sed tantum filias feminas, vnam seu plures, post obitum dictorum descendantium ex eo masculorum legitimorum & naturalium supra dicta bona reliqua esse intelligantur & ita deueniant vni ex dictis filiabus feminis legitimis & naturalibus ad electionem ultimis super existentis de descendantibus masculis, &c. Illis verbis, de filiabus &c. intellexit testator, de natis ex ultimo decedente sine masculis: sive Aemilia post huma Aemilius secundi, qui sine filiis masculis deceperit. Nam testator ita dixerat. Quod si quando contigerit futuris temporibus & scilicet ex descendantibus ex eo masculis legitimis & naturalibus non superesse filios masculos legitimos & naturales sed tatum filias feminas, &c. significans non filios proprios & filias: Sed filios ultimi decedenti. Nam si testator intellexisset de proprijs filiis & filiabus, vnam non fuisse verbis illis. Quod si quando contigerit futuris temporibus, &c. quia iam fuos ipsos filios, nempe Aemilium primum,

Hippo-

Consilium MCVII.

14

Hippolitam & alias filias praœ oculis habebat. Non etiam fuisse vnam illis verbis, legitimis & naturalibus, cum non dubitet, Sed pro certo habebat, filios & filiasque suas esse legitimos & naturales. Et hic quem sensus & interpretatio apertius probatur ex verbis secundi casus vocationis ita scriptis. Quod ultimus, qui supererit ex descendantibus eiusdem Magnifici Do. Testatoris masculis legitimis & naturalibus nullis ex eo superstitionis liberis legitimis, &c. Hæ sane verba, ex eo, necesse, intelliguntur de liberis illius ultimi morientis, non autem de liberis testatoris, de quibus statim dixerat. Non autem etiam testator in hoc secundo casu rationem habuit dicta Portia: cum deficientibus liberis ultimi masculi voluerit testator adoptari seu arrogari vnum ex filiis masculis filiarum sui ipsius testatoris, sive Hippolita & Aemili filii sui, atque ita filium masculum Portia. Ergo non ipsam Portiam. Non etiam in tertio casu vocavit testator ipsam Portiam: sed filios masculos ex descendantibus masculis Herminiae sororis sui ipsius testatoris. Non quoque in quarto casu vocavit testator dictam Portiam: sed filios masculos Iohann. Baptista Panne linei. Non denum in quinto & ultimo casu vocavit testator dictam Portiam: sed filios masculos Min. Pannelinei.

Secundò vel ex eo comprobatur prædicta argumentatio, quod cum testator decendece ultimo masculo vocavit filias ipsius ultimi masculi: deinde masculos Portia, vel Hippolita postmodum Herminiae & tandem Mini, ut demonstrauimus dicitur expressè satis exclusi dictam Portiam: cum vocatio & inclusio 3. 1. vnius personæ sit exclusio alterius. 1. cum Prætor in principio, ff. de iudicis sic & statutum & includens vnam personam dicitur aliam excludere. Ita egregie Bartolus in l. secunda, §. videndum, numero secundo, ff. ad Senatusconsultum Tertull. latè Parisius in consilio vigesimo, num. 41. & in consil. 23. num. 24. libro 2. 4. Et hæ dicitur exclusio & specialis, ut pulchre affirmat Curtius iunior in consil. 159. nu. 10. & Ripa in l. 1. nu. 161. ff. de vulg. & pupill. subdit.

Tertio suffragatur quod testator habens præ oculis filios filiasque Aemili filij sive dictam Portiam, ei prouidit, vocando vnum ex eius filiis masculis, eveniente casu, quod ultimus masculus sive Aemilius secundus ipsius testatoris nepos deceperit nullis reliquis masculis & feminis. Et propter ea noluit testator vocare ipsam Portiam: cum satis fuit ipsi testatori vocare ipsius Portiae filios masculos: sicut id à fortiori fecit, quod vocavit filios masculos filiarum suarum, de quibus etiam dicemus infra.

Quartò, quod testator noluerit vocare nec eligi prædictam Portiam à Prædicto Aemilio secundo, vel ex eo demonstratur, quod ipse testator voluit ex multis feminis eligi vnam. Quæ quidem esse debuit Aemilia post huma filia dicti Aemili secundi ultimi masculi: quia sicut ipse testator magis dilexit ipsum Aemiliū nepotem quam Portiam neptem, ita quoque dicitur 6. magis & dilexit ipsius Aemili filias quam Portiam neptem: sicuti reponderunt Ruinus in consil. 166. numero octavo, libro secundo. Socin. senior in consil. 249. numero 21. vers. vndecimo, hanc partem, libro secundo, & manifestius Socinus iun. in consilio 126. numero 4. lib. 1.

Nec repugnat si dicatur, quod ita interpretando videtur sequi absurdum & forte iniquum; quod melioris conditionis sit præceptis & quam neptus, contra l. si viva matre. C. de bunis mater. & quæ tradunt Dec. in consil. 15. nu. 5. & in consil. 270. nu. 4. Curtius iunior in consil. 11. num. 4. & in consil. 91. num. 7. Socin. iun. in consil. 758. num. 26. libro 2. & Crauet. in consilio 62. num. 8.

Liber Duodecimus.

Nam respondetur, mirum non esse, quod aliquando melioris conditionis sit remotior gradus quam proximior, quemadmodum scribunt Alexan. in consil. 38. colum. vlt. lib. 6. Ruinus in consil. 144. num. 3. libro 2. Brunus in consil. 10. columna secunda. Socinus iun. in consil. 116. num. 54. lib. 1. & in consil. 2. num. 24. lib. 3. & Craue. in consil. 98. num. 15. Et rursum testator existimat, satis sibi esse dilectionem affectionemque suam erga Portiam neptem ostendit, vocando eius filios masculos: sicut à fortiori idem fecit erga Hippolitam & aliasque eius filias, quarum rationem non habuit. Sed earum loco vocavit filios earum masculos.

Præterea, testator voluit attendi non sibi proximorem: sed heredis ultimi, iuxta opinionem eorum qui scriptam reliquerunt, in successione fideicommissi spectandam esse proximitatem respectu personæ heredis; non autem testatoris. Ita sane Socin. sen. in consilio 249. numero 21. libro secundo, & Socin. iunior in consil. 126. numero 32. libro primo, qui alios recentent, eti enīm à prædictis multi & dissentient: attamen testator iste sequi voluit opinionem à Socinis relatam & probatam. Et his diluitur etiam obiectio, quæ repugnare videbatur, nempe, quod absurdum & contra mentem testatoris videatur hæc interpretatio: quod neptis ex filia sit exclusa; præceptis vero ex nepte vocata: cum neptis & tamquam proximior sit magis dilecta; vt post alios scripti in commentariis de præsumptionibus lib. 4. præsumptio. 16. num. ... Ex prædictis sane tollitur hæc obiectio, quia aliquando melioris conditionis est remotior gradus quam proximior.

Quarto & ultimo admisso citra veri præiudicium, quod dicta Portia fuerit eligibilis: attamen eligi nullo modo potuit à dicto Aemilio secundo, cui à testatore data fuit facultas eligendi unam & nō duas, & propter ea satis esse debuit ipsi Aemilio eligere vnam, nempe filiam suam: Ita post sane data alicui facultate eligendi unum & eligere is non potest duos, ut tradunt gloss. ult. c. causam, de elect. & doct. ibidem, & alios refert & sequitur Tiraquel. in l. boues §. hoc sermon, in prima parte, nu. 50. de uerb. sign. Qui quidem intelligunt, siue utiliter siue facta fuerit electio.

13. Et hoc maxime procedit in dispositione hominis in qua uelamur. Hæc enim confunditur in primo aetatu, etiam si postea euauerit. Ita post Baldū & alios tradit idem. I. iraq. in dicto §. hoc sermone in sexta linea, nu. 10. & in limit. noua, nu. 4. Nec repugnat quod obiectio respiciens Papinianum in l. unu §. si duos, de leg. 2. quod ibidem annotauit Bart. nu. 1. his uerbis. Nota quod ille, qui est iussus restituere ré uni ex certis potest ex illis certis, plures eligere quod est mirandum, cum testator dixerit, uni restitu, &c. & Bartolus secuti sunt ibidem Bald. uerb. In textu, non præstetur Imola colum. 1. uerb. item nota quod si testator, Castr. numero primo, Romanus in sing. 454. Testator Ruinus in consilio 110. nume. 3. & nu. 12. lib. 3. Nam respondet id procedere, quando aliter non appetat de uoluntate testatoris quam ex solum simplici. eius mandato, quod res uni restituatur: fecit uero quando constat urgenti coniectura de uno solo sensisse. Ita sane dictum. §. si duos, & Bartoli traditionem intelligunt & declarant Baldus, Imola & maximè Castrensis, qui dixit in casu dicti. §. si duos, testatorem non dixisse, cum mysterio, quod restitueretur uni de familia. Sed quod saltē uni detur. Sed uoluisse in familia remanere, nec curasse apud unum uel plures, sentit ergo Castrensis. Contrariū esse quā testator curauit, qd̄ uni soli restitueretur, ut in casu uno & multo apertius ex recētiōribus Hispanis doct. Peralta in eadē l. unu ex familia. §. Sed & si fundum. nu. 5. uerb. Et licet testator dixerit &c. declarando dicitum. §. si duos, scriptū reliquit, quod quādo testator

C 2 suppo.

16 sup posuit fideicommissum fundum, quem vinculauit, hoc est obligauit, ut de uno in alterum perueniet; dicitur voluisse vnum tantum esse eligendum, cui restituatur. Porro in casu de quo agimus, manifeste satis constat, testatorem voluisse eligi vnum tantum cum non solum bis sive geminatae, sed plures nempe in omnibus quinque casibus, quibus prouidit dixerit, 17 quod vnum eligeretur. Est enim tanta uis in geminationibus, ut ostendat enixa disponentis voluntatem l. Balista ff. ad Trebell. & tradant latissimè Bart. in l. cū scimus. n. 7. C. de agricol. & consil. lib. 11. & Corsetus in tract. de Geminationibus.

Et accedit, quod si testator voluit integra bona & fideicommissum, restitu, nulla portione legitimæ & trebellianæ detracta, dicendum est multo magis, testatorem noluisse diuidi bona inter duos vel plures hæres, & consequenter vnum tantum sucedere debere.

Non etiam repugnat obex ille, quod cum præfatus Aemilius secundus fuerit grauatus fideicommissu, vt se sine filiis masculis mortente, adoptaret vnum ex filiis masculis natum ex altera ex filiabus testatoris, vel Aemilius primi patris sui, quod sane onus adoptandi 18 idicetur reddere fideicommissum nullum: sicut respondit Scæuola in l. vxorem. §. hæres de leg. 2. Nam respondet primò illa verba Scæuola. Respondit fideicommissum, quo quis rogatur vt adoptet, ratum non esse. Etc. Illud verbum, fideicommissum, intelligi & interpretari debet, id est onus & præcepium à testatore factum de adoptando, quemadmodum exponunt Accursius ibidem in glo. in verbo. non esse, in secunda interpretatione, Bart. in Summario, & num. 2. versi. Tamen licet ita solutio & egregie Emanuel Acosta in lib. 1. Selecta: interpretationum circa conditiones. ca. 13. numero 1.

Præterea & secundò respondetur, casum dicti. §. hæres non conuenire huic nostro. Nam admissio citra veri præiudicium, quod in casu dicti. §. hæres deficiat ipsi sum fideicommissum & ob id, quod grauatus adoptare non paruerit voluntati & dispositioni testatoris, sive adoptionem non fecerit; autem diuersum est in casu nostro in quo Aemilius Secundus fuit rogatus restituere vni ex suis filiabus, quam elegisset; cui quidem conditioni paruit ipse Aemilius. Et conditio illa posita in secundo casu dispositionis testatoris, quod sci licet, moriente ipso Aemilio sine filiis, & filiabus adoptaret seu arrogaret alterum ex filiis masculis natum ex filia testatoris, vel emilius primi, non eueni: cum ipse Aemilius Secundus decesserit, relicta filia posthumā à se electa Rursum & tertio respondeat quod in casu dicti §. hæres testator adiecerat pœnam privationis hæreditatis aduersus ipsum hæredem grauatum adoptare, si non adoptasset. Nostro in casu, testator mandauit simpliciter adoptionem, vel arrogationem fieri. Cum itaque diuersi sint casus non est bona illatio ab uno ad alterum.

Secunda est dubitatio, quæ dissoluenda proponitur, admissio, quod dicta D. Portia eligi non potuerit, an ob mortem prædicta Aemilia posthumā dicti Dom. Aemilius filii expirauerint fideicommissum adeo ut locus sit successioni ab intestato. Et quidem respondendum videbatur, fideicommissum expirasse propter electionem de dicta Dom. Aemilia posthumā factam.

Primo vrgere videtur, quod sufficit conditionē se- 20 melius impleri quicquid inde eveniat l. si quis hæredem C. de institutio. & substitut. l. hæredibus in prin. ff. ad Trebellianū, & leg. cum vxori. C. quando dies legati cedat quibus iuribus adductus in specie fideicommissi sic respondit Oldradus, in consilio 21. quem secuti sunt immumeri prop̄ doctores, quos congesisti in consilio 85. numero 46. & 47. libro primo. Cum ergo dictus Dominus Aemilius ian. semel elegerit dictam

eius posthumam satisfactionem videtur testatoris voluntati, & si ipsa post huma decessit, nullis relictis filiis atque ita fideicommissum expirasse videtur.

21 Secundò huic interpretationi suffragari videtur, quod testator iste vñus est verbis illis, iunc & eo casu, flimitatius & restrictius, vscribunt Decius in consil. 63. num. 2. & in consil. 89. num. 3. & Parisius in consil. 92. num. 10. lib. secundo, Socinus iun. in consil. 4. nu. 21. & in consil. 100. num. 26. lib. 3. & Crauettæ in consil. 98. numero 6. qui alios commemorat. At qui quando testator restrictiu & limitate de primo suo hærede, & in iungendo onus restitutionis fideicommissi, disponit, illud onus illaque conditio non censemur t̄ repetita in alia substitutione, & vocatione, sicut ex sententia Socini, Decij, & Rubei respondit Crauettæ in consil. 98. num. 5. cum ergo Do. Aemilius ian. iam elegerit eius filiam posthumam, illaque decesserit, videatur expirasse fideicommissum. siveque nouæ electioni locum non esse.

Tertiò & ultimò controversiam hanc diffinire videtur egregium illud responsum Oldradi in consil. 21. quod probarunt quam plurimi interpretes, quos longa serie congesisti in consil. 117. num. 7. versi. quibus sane iuribus lib. 2. & in commentariis de præsumptionibus lib. 4. præfumpt. 69. n. 1. vbi illud explicavi. Et alios commemorat Crassus in §. fideicommissum. quæst. 33. numero 4.

Caterum, re ipsa longè melius & diligentius persipa contrarium vñsum est verius, nempe fideicommissum non esse extinctum, & si electa iam fuit præfata Aemilia posthumā. Et quidem vt huius sim sententia me mouent multæ illæ rationes & argumenta, quibus simili in casu vñsum in consil. 117. num. 9. & per multis sequentibus, & in lib. 2. & in commentariis de præsumptionibus lib. 4. præfumpt. 69. num. 9. 10. vñque ad numerum 21. secundum impressions nouas Colonensem & Taurinensem Nonnullas præcipias, quæ hic magis pertinent paucis referam.

Primo vrget, quod testator iste quinque gradus vocationum & substitutionum fecit: sicuti præcedenti in dubitatione enumerauimus. At qui quando testator digressus ad plures substitutionum gradus signifi- 23 cat, se velle onus restitutionis fideicommissi t̄ esse debere omnibus gradatim & successiue iniunctum, & nullo pacto velle, quod substituto vno adeunte hæreditatem, extictum illud sit, Sed potius ab uno in alterum Semper repetitum. Ergo voluit testator iste, hoc fideicommissum. non esse extictum ex sola electione dictæ posthumæ, & si hæreditatem adiuit. Illa minor argumenti propositi probatur auctoritate Socini sen. Curtij iunioris, Parisque Grati & Crauettæ, quos retuli & probauit in dicto consil. 117. num. 9. & in dicta præfumpt. 69. num. 1. Quibus in locis post prædictos scripti sic declarari teponsum illud Oldradi i d. cōs. 21.

Secundò accedit, quid testator post vocationem & substitutionem vñus ex filiabus masculi ultimi decessentes vocavit masculos descendentes ex filiabus sui ipsius testatoris, & Dom. Aemilius filij sui, postmodum masculos ex do. Mino tandem masculos ex quois nobili viro, qui nomen & in signia Pannelineorum suscipiat. Hos sane semper dispositi vocavit, præcipiendo illi ultimo masculo decedenti adoptare vel arrogare vñus ex prædictis. Atqui quando testator dispositi vocat multis successiue, censemur voluisse onus fideicommissi t̄ esse extictum in personam primi vel secundi, qui successit. Sed voluit esse repetitum in alios omnes. Ergo ob id quod dicta posthumā electa fuit, & successit, non dicitur expirasse fideicommissum. Sed repetitum in alios vocatos. Illa minor propositi probatur auctoritate Baldi, Castrensis, Iafonis & aliorum quā plurium, quos secutus sum in d. cōs. 117. nu. 19. & 20. & in dicta præfumpt. 69. nu. 18.

& in

Consilium MCVII.

15

si, Marzarij, Riminaldi iun. & Melchior Palaez scripsi in d. consil. 117. nu. 23. & in d. præfumpt. 69. nu. 19.

Et accedit nunc Thessaurus in consil. 96. n. 25. qui testatur Senatū Taurinēsem sic iudicasse: & id in consil. vltima, nu. 29. & 30. qui idem sensit, & si satis obscurè.

Non obstant argumenta in contrariū adducta, quia responderetur, vt abunde scripti in d. consil. 117. à nu. 26. usque ad 35. Nō est quod illo in loco scripta referam, cum eo in Codice facile legi possint.

Tertia est dubitatio, admissio, fideicommissum non esse extictum, sed adhuc subesse, an Dñi Rectores & sapientes venerandi Hospitalis eligere nunc possint vñum ex descendantib. masculis ex filiab. dicti M. Antonij testatoris: Et quidem sine magna controversia dicendum est, præfatos D. Rectores eligere posse: cū ita statuerit & disposuerit ipse testator nō vno in loco.

Primo ita disposuit in primo casu & gradu vocationis & substitutionis dum dixit, quod deficientib. omnibus masculis ex se descendantibus, vltimus ipsorum masculorum qui non habeat filios masculos: sed feminas tantum eligat vnam ex feminis descendantibus, ab ipso testatore. Et eo non eligente, electionem faciunt præfati D. Rectores. Quod autem in dicto primo gradu & casu voluerit testator eligi vnam ex feminis ex dicto ultimo masculo descendantibus ostendunt clara hæc ipsius testatoris verba. Quod si quando contigerit futuri temporibus & facultus ex descendantibus ex eo (sci licet testatore sic exponendum est) masculis legitimis & naturalibus nō superesse aliquos filios masculos legitimos & naturales vñum seu plures: sed tātū filias feminas, vnam vel plures &c. ab ultimo masculo, hoc est de eius filiabus. Est etiam intelligendum de descendantibus ab ipso testatore: Sicut est Hippolita & alia eius sorores oēs procreatae ab ipso testatore & quemadmodum D. Aemilia posthumā. D. Aemilius iunioris,

30 quæ dicitur descendere t̄ ex ipso testatore eius proaudo, vi post alios responderunt fortiori in casu Decius in consil. 223. col. 2. versi. Sed tamen diligenter, Gozad. in consil. 20. nu. 8. & Parisius in consil. 4. num. 5. lib. 3. quos secuti sunt Boer. in q. 241. nu. 6. & Tiraq. de retractu consang. §. glo. nu. 241. cum dixerunt, prout nepotē t̄ dici ex descendantibus aui materni. Quemadmodum ergo testator in primo isto casu tribuit facultatem etiam dictis Dominis Rectoribus eligendi feminam à testatore descendantem: sic & in vltimo casu dicitur tribuisse eadem facultatem eligendi filium masculum ex feminis, dum generalibus illis verbis, deficientibus in totum descendantibus quibuscumque ex dictis D. M. Ant. & Aemilio &c. Significauit testator, Dominos Rectores posse eligere nō solum facta arrogatione sicut electione vñus ex masculis à D. Mino descendantibus: Sed in omnibus casibus in quibus eligere & arrogare poterat dictus Aemilius Secundus. Quod vero præfati descendants à dicto testatore positi in conditione censeantur vocati, vel ex eo clarū est; quod voluit bona conferuari in agnatione & familia Pannelineorum, sicuti in prædicti dubitatione diximus. Porro qā testator posuit in conditione filios & descendentes, cōstituendo fideicommissum perpetuum in agnatione & familia; descendentes illi dicuntur ab ipso testatore vocati, & eō magis qā præluit masculos feminis, & qā vocando masculos extraneos, voluit eos assumere cognomē, arma & insignia familiæ testatoris, sicuti post alios scripti in cōmentariis de præsumptionib. lib. 4. præfumpt. 76. nu. 27. num. 3. & multis sequentibus locum indicasse sufficiat.

Secundò cōprobantur prædicta ex verbis claris secundi gradus & casus substitutionis, quæ ita se habent si verò contigerit ex descendantibus eiusdem magnifici testatoris masculis legitimis, & naturalibus, nullas superesse filias feminas legitimas, & naturales, tunc

Tomus Duodecimus. C. 3 & eo